

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)
18. september 2003

Sag T-241/02

**Daniel Callebaut
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

»Tjenestemænd – vedtægtens artikel 45 – forfremmelse –
sammenligning af fortjenester«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 1061

Angående: Påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på den liste over tjenestemænd, der fandtes mest fortjenstfulde til forfremmelse til lønklasse B2 i forfremmelsesåret 2001, dels om annullation af afgørelsen om ikke at forfremme sagsøgeren.

Udfald: Frifindelse. Hver part bærer sine egne omkostninger.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd – forfremmelse – administrationens skøn – domstolskontrol – grænser*

(Tjenestemandsvedtægten, art. 45)

2. *Tjenestemænd – forfremmelse – sammenligning af fortjenester – ligebehandling – hensyn til bedømmelsernes strenghed for at udelukke den subjektivitet, der fremgår af de forskellige bedømmeres vurderinger – lovlighed*

(Tjenestemandsvedtægten, art. 45)

3. *Tjenestemænd – forfremmelse – sammenligning af fortjenester – undersøgelse, der omfatter alle forfremmelsesværdige tjenestemænd fra alle tjenestegrene*

(Tjenestemandsvedtægten, art. 45)

4. *Tjenestemænd – forfremmelse – klage fra en ansøger, der ikke er blevet forfremmet – afslag – begrundelse – rækkevidde*

(Tjenestemandsvedtægten, art. 45 og art. 90, stk. 2)

5. *Tjenestemænd – forfremmelse – kriterier – fortjenester – hensyn til anciennitet og alder – subsidiær karakter*

(Tjenestemandsvedtægten, art. 45)

1. Inden for rammerne af en forfremmelsesprocedure tilkommer det ansættelsesmyndigheden at foretage sit valg på grundlag af en sammenligning af de pågældende tjenestemænds fortjenester. Til dette formål er den efter vedtægten beføjet til at foretage en sådan vurdering efter den procedure eller metode, den finder mest hensigtsmæssig.

For at vurdere de fortjenester, der skal tages i betragtning ved en afgørelse om forfremmelse i henhold til vedtægten artikel 45, har ansættelsesmyndigheden et vidt skøn, og den fællesskabsretlige domstolskontrol begrænser sig til spørgsmålet om, hvorvidt administrationen har overskredet grænserne herfor, og ikke åbenbart urigtigt har udnyttet sin beføjelse, henset til de fremgangsmåder og de forhold, der har kunnet lede administrationen til sin bedømmelse. Retten kan derfor ikke sætte sin bedømmelse af ansøgenes kvalifikationer og fortjenester i stedet for ansættelsesmyndighedens. Imidlertid er det skøn, der således er indrømmet administrationen, begrænset af nødvendigheden af at foretage en grundig og neutral sammenligning af ansøgerne, i tjenestens interesse og i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet. Denne vurdering skal reelt foretages på samme grundlag og med udgangspunkt i sammenlignelige informations- og oplysningskilder.

(jf. præmis 21 og 22)

Henvi­sing til: Domstolen, 1. juli 1976, sag 62/75, de Wind mod Kommissionen, Sml. s. 1167, præmis 17; Retten, 30. november 1993, sag T-76/92, Tsirimokos mod Parlamentet, Sml. II, s. 1281, præmis 20 og 21; Retten, 13. juli 1995, sag T-557/93, Rasmussen mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 195, og II, s. 603, præmis 20; Retten, 6. juni 1996, sag T-262/94, Baiwir mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 257, og II, s. 739, præmis 66; Retten, 5. marts 1998, sag T-221/96, Manzo-Tafaro mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 115, og II, s. 307, præmis 16; Retten, 21. september 1999, sag T-157/98, Oliveira mod Parlamentet, Sml. Pers. I-A, s. 163, og II, s. 851, præmis 35.

2. Da administrationen er forpligtet til at foretage sammenligningen af fortjenesterne i henhold til vedtægtens artikel 45, i overensstemmelse med princippet om ligebehandling, kan institutionen på rimelig vis, ved sammenligningen af fortjenesten af alle forfremmelsesværdige tjenestemænd, tage hensyn til bedømmelsens strenghed, for at udelukke den subjektivitet, der fremgår af de forskellige bedømmelses vurderinger.

(jf. præmis 30)

Henvi sning til: Retten, 3. oktober 2000, sag T-187/98, Cubero Vermurie mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 195, og II, s. 885, præmis 85.

3. Ansættelsesmyndigheden kan ikke lovligt nøjes med at vurdere fortjenesterne hos de tjenestemænd, som er højest placeret på listerne udfærdiget i de forskellige generaldirektorater, idet Forfremmelsesudvalgets sammenligning af fortjenesterne hos samtlige tjenestemænd, der kan forfremmes til den pågældende lønklasse, derved ville blive formålsløs.

(jf. præmis 38)

Henvi sning til: Retten, 22. februar 2000, sag T-22/99, Rose mod Kommissionen, Sml.Pers. I-A, s. 27, og II, s. 115, præmis 59.

4. Ansættelsesmyndigheden har ikke pligt til at begrunde en afgørelse om forfremmelse over for ikke forfremmede tjenestemænd, men har derimod pligt til at begrunde en afgørelse om afslag på en ikke forfremmet tjenestemand s klage, idet begrundelsen for afgørelsen heraf er sammenfaldende med begrundelsen for den afgørelse, som klagen er rettet mod. Ifølge vedtægtens artikel 45 træffes afgørelsen om forfremmelser efter udvælgelse, og det er tilstrækkeligt, at begrundelsen for afslaget på klagen vedrører de retlige betingelser i vedtægten for forfremmelses lovlighed.

(jf. præmis 42)

Henvisning til: Domstolen, 7. februar 1990, sag C-343/87, Culin mod Kommissionen, Sml. I, s. 225, præmis 13; Domstolen, 9. december 1993, sag C-115/92 P, Parlamentet mod Volger, Sml. I, s. 6549, præmis 22 og 23; Retten, 9. marts 2000, sag T-10/99, Vicente Nuñez mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 47, og II, s. 203, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis.

5. Under en forfremmelsesprocedure kan ansættelsesmyndigheden subsidiært inddrage ansøgenes alder og anciennitet inden for lønklassen eller i tjenesten i dens overvejelser. I tilfælde af lighed mellem fortjenesterne for forfremmelsesværdige tjenestemænd, der kan forfremmes, kan disse yderligere kriterier udgøre en afgørende faktor ved myndighedens valg.

(jf. præmis 44)

Henvisning til: Retten, 29. februar 1996, sag T-280/94, Lopes mod Domstolen, Sml. Pers. I-A, s. 77, og II, s. 239, præmis 138; Manzo-Tafaro mod Kommissionen, præmis 18.